

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 151g/2017

privind excepția de neconstituționalitate a
unor prevederi ale articolului 8 alin.(5) și (6) din Legea nr.1380-XIII din
20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și punctelor 32, 34 și 36 din
Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016

(modul de declarare a valorii mărfii în vamă)

CHIȘINĂU

15 decembrie 2017

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Tudor PANȚÎRU, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
Dna Victoria IFTODI,
DI Victor POPA
DI Veaceslav ZAPOROJAN, *judcători*,
cu participarea dnei Ludmila Chihai, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 24 noiembrie 2017,
Înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 15 decembrie 2017 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate a textelor „*la cererea declarantului*” și „*de a declara recurs fără penalizare*” din alin.(5) și a textelor „*la cererea scrisă a declarantului*” și „*în termen de o lună*” din alin.(6) ale articolului 8 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și a prevederilor pct. 32, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016, ridicată de către avocatul Vasile Nicoară, în dosarul nr.3-859/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Excepția de neconstituționalitate a fost depusă la Curtea Constituțională la 24 noiembrie 2017 de către judecătorul Vitalie Guțan din cadrul Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, precum și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Pe rolul Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în procedura de contencios administrativ, se află cererea de chemare în judecată depusă de SRL „SC Prețuri pentru tine” împotriva Biroului vamal Centru,

intervenient accesoriu SRL „Valah”, privind anularea actelor de inspecție emise asupra declarațiilor vamale primare și restituirea plăților vamale încasate ilegal.

4. În cadrul ședinței de judecată din 15 noiembrie 2017, avocatul Vasile Nicoară a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a textelor „*la cererea declarantului*” și „*de a declara recurs fără penalizare*” din alin.(5) al articolului 8 și a textelor „*la cererea scrisă a declarantului*” și „*în termen de o lună*” din alin.(6) al articolului 8 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și a punctelor 32, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016.

5. Prin încheierea din 15 noiembrie 2017, instanța a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea sesizării Curții Constituționale pentru soluționare.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției (republicată în M.O., 2016, nr. 78, art. 140) sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 34 Dreptul la informație

„(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngreunat.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a cetățenilor sau siguranța națională.

(4) Mijloacele de informare publică, de stat sau private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Mijloacele de informare publică nu sunt supuse cenzurii.”

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.”

Articolul 102

Actele Guvernului

„(1) Guvernul adoptă hotărâri, ordonanțe și dispoziții.

(2) Hotărârile se adoptă pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în condițiile articolului 1062.

(4) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de Prim-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau ordonanței.

(5) Dispozițiile se emit de Prim-ministru pentru organizarea activității interne a Guvernului.”

7. Prevederile relevante ale Legii nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal (republicată: M.O., ediție specială din 1 ianuarie 2007) sunt următoarele:

Articolul 7

Drepturile și obligațiile declarantului

„(1) Valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

(2) În cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

[...]

(4) În cazul în care nu este de acord cu decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă a mărfii, declarantul poate ataca această decizie în modul stabilit de legislație atât în fața autorității vamale, cât și în fața instanței de judecată, fără penalizare.”

Articolul 8 Drepturile și obligațiile autorității vamale

„(1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii.

(2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant.

(3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

(4) Informația prezentată de declarant la anunțarea valorii în vamă a mărfii constituie secret comercial, poate fi utilizată de autoritatea vamală exclusiv în scopuri vamale și nu poate fi transmisă terțelor, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. Pentru divulgarea informației ce constituie secret comercial, autoritatea vamală poartă răspundere în conformitate cu legislația.

(5) În cazul în care persoana cu funcții de răspundere a autorității vamale adoptă decizia privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea declarantului, îl înștiințează în scris despre motivele neacceptării valorii date, oferindu-i acestuia sau oricărei alte persoane responsabile de plata drepturilor de import posibilitatea de a declara recurs fără penalizare.

(6) După adoptarea deciziei definitive privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea în scris a declarantului, este obligată, în termen de o lună, să-i expună în scris motivele neacceptării valorii în vamă a mărfii anunțate de el drept bază la calcularea drepturilor de import.

(7) În sensul articolelor 7 și 8 din prezenta lege, expresia „fără penalizare” înseamnă că declarantul nu va fi pasibil de amendă sau de o altă formă de penalitate pentru acțiunile de contestație.”

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

8. Prevederile relevante ale Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149 din 20 iulie 2000 (republicat: M.O, ediție specială, 1 ianuarie 2007) sunt următoarele:

Articolul 287

Căile de atac al actelor administrative, acțiunilor sau inacțiunii organelor vamale și ale colaboratorilor vamali

„Actele administrative, acțiunile și inacțiunea organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate succesiv pe două căi: administrativă și judiciară.”

9. Prevederile relevante ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016 (M.O., 2016, nr.265-276, art.1057), sunt următoarele:

„9. Organul vamal este în drept să nu determine valoarea în vamă a mărfurilor importate pe baza metodei valorii de tranzacție, în cazul în care, în conformitate cu procedura vizată la alineatul doi din prezentul punct, are îndoieli întemeiate că valoarea declarată nu reprezintă suma totală, plătită sau de plătit, menționată la art.11 din Legea cu privire la tariful vamal.

În situația prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal este în drept să solicite informații suplimentare în conformitate cu pct.27 alineatul cinci și pct.29 alineatul doi din prezentul Regulament. În cazul în care aceste îndoieli persistă, înainte de a lua o decizie, organul vamal informează în scris, la cererea scrisă a declarantului, privind motivele pe care se întemeiază aceste îndoieli și îi acordă un termen rezonabil de răspuns, dar care nu va depăși termenul prevăzut în art.199 din Codul vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20 iulie 2000. Decizia luată de către organul vamal este comunicată în scris persoanei interesate. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite.

Actele și informațiile suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă se vor solicita conform actelor normative, emise de către Serviciul Vamal.

[...]

32. La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacției, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacție, care este egală cu prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful, în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită conform metodei valorii tranzacției, organul vamal verifică declarația vamală și documentele de însoțire prezentate, pentru a se asigura că:

- a) la prezentarea D.V.1 datele din ultima corespund datelor din declarația vamală în detaliu și datelor din actele comerciale și de transport;
- b) valoarea declarată a tranzacției, în baza datelor din documentele prezentate sunt corecte, complete;

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

c) cele declarate sunt descrise în detaliu și fără echivoc, fiind prezentate suficiente date care specifică marca comercială, în cazul existenței acesteia;

d) datele din actele prezentate nu conțin date contradictorii;

e) valoarea în vamă a mărfurilor declarate este similară cu cea a altor importatori care au declarat mărfuri identice sau similare în baza valorii de tranzacție;

f) sunt prezentate organului vamal toate documentele de transport al mărfurilor și aceste documente îndeplinesc toate condițiile de livrare, inclusiv plățile legate de manipulare, transportare, transbordare, depozitare, în funcție de condițiile de livrare și costurile lor;

g) în conformitate cu grupele C și D din condițiile de livrare stabilite de Camera Internațională de Comerț conform normelor INCOTERMS, prețul plătit sau de plătit a mărfurilor de evaluat include costul de transportare, inclusiv cheltuielile aferente transportării;

h) s-au indicat toate costurile suportate de către cumpărător conform art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal, drept elemente de inclus în valoarea în vamă;

i) mărfurile pot fi obiectul unor comisioane sau taxe de redevență și de licențe;

j) mărfurile de evaluat, înainte de prezentarea acestora pentru plasarea în liberă circulație nu au fost revândute și dacă valoarea tranzacției declarate nu este mai mică decât valoarea mărfurilor aferentă vânzării precedente;

k) valoarea declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulație, care au fost plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau păstrate în depozitele din zonele economice libere este reală și nu este mai mică decât valoarea facturată declarată în regimul vamal inițial cu includerea tuturor elementelor constitutive ale valorii în vamă (cu excepția cazurilor în care prețul a fost influențat de uzura fizică și/sau învechire morală);

l) mărfurile de evaluat nu fac parte din cadrul unor livrări gratis: donații, cadouri, mostre;

m) nu există restricții în privința drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepția restricțiilor admise de art.11 alin.(4) lit. a) din Legea cu privire la tariful vamal;

n) vânzarea mărfii și valoarea tranzacției nu depind de respectarea unor condiții sau prestații a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat;

o) participanții la tranzacție nu sunt persoane interdependente, cu excepția cazurilor când interdependența lor nu influențează valoarea tranzacției;

p) alți factori de risc stabiliți în funcție de natura și specificul tranzacției.

[...]

34. În situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție potrivit art.11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și nu se stabilește cel puțin unul din factorii de risc specificați la pct.32 alineatul doi din prezentul Regulament, totodată nu se constată discrepanțe considerabile prin compararea mărfurilor identice sau similare anterior importate cu cele de evaluat, organul vamal acceptă metoda de tranzacție.

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

În cazul nerespectării dispozițiilor alineatului unu sau în situația vizată la pct.33 alineatul trei din prezentul Regulament, metoda de tranzacție nu poate fi acceptată și organul vamal informează declarantul, prin înmânarea actului de inspecție despre:

- a) necesitatea prezentării actelor/informațiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăși prevederile art.199 din Codul vamal; sau
- b) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute de articolele 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație; sau
- c) dreptul de constituire de către declarant a unei garanții suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație.

[...]

36. Atunci când declarantul furnizează actele și/sau informațiile suplimentare, dar în urma examinării acestora suspiciunile privind veridicitatea valorii în vamă declarate nu sunt înlăturate și/sau persistă factori de risc potențial (discrepanțe considerabile stabilite prin compararea valorii mărfurilor de evaluat cu valoarea mărfurilor identice sau similare perfectate) sau declarantul nu prezintă în termenul stabilit acte și/sau informații suplimentare, organul vamal informează declarantul prin înmânarea actului de inspecție, despre:

- a) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea consecutivă a metodelor prevăzute de articolele 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal; sau
- b) obligația de constituire de către declarant a unei garanții suficiente în mărimea stabilită de către organul vamal.

În sensul alineatului unu din prezentul punct declarantul este informat de către organul vamal în termen de cel mult o zi lucrătoare din momentul prezentării actelor și/sau informațiilor suplimentare, dar cu cel puțin o zi înainte de expirarea termenului prevăzut de art.199 din Codul vamal, iar în cazul neprezentării actelor - imediat la expirarea termenului stabilit pentru prezentarea acestora.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că autoritatea vamală ignoră principiul determinării transparente a valorii mărfii în vamă, stabilind valori „fictive” în baza unor acțiuni „arbitrare” și prin ignorarea caracterului subsidiar al metodelor de determinare în vamă a valorii mărfii. De asemenea, în temeiul prevederilor contestate, autoritatea vamală nu-l informează pe importator despre motivele pentru care s-a luat decizia de majorare a valorii mărfii în vamă. Mai mult, aceasta nu adoptă nici o decizie motivată care ar justifica acțiunile autorității.

11. Astfel, autorul excepției susține că majorarea ilegală a plăților vamale în baza unor criterii imprevizibile, în speță, cauzează societății

comerciale prejudicii considerabile, în așa mod aducându-se atingere dreptului de proprietate.

12. De asemenea, autorul menționează că decizia autorității vamale reprezintă un act administrativ. În același timp, prevederile „posibilitatea de a declara recurs fără penalizare” din art.8 alin. (5) din Legea cu privire la tariful vamal nu sunt previzibile. Or, cadrul legal național nu reglementează procedura contestării deciziei administrative prin declararea unui „recurs”. Prin urmare, autorul excepției susține că aceste prevederi sunt contrare art.23 din Constituție.

13. În partea ce ține de prevederile contestate din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016, autorul reiterează argumentele privind obligația autorității vamale de a aduce la cunoștința declarantului motivele neacceptării valorii mărfii în vamă.

14. La fel, autorul sesizării susține că acestea depășesc limitele de reglementare stabilite în lege și nu corespund cerințelor de calitate a legii. Astfel, în timp ce legea utilizează noțiunea de „decizie” a organului vamal, în pct. 34, 36 din Regulament se utilizează noțiunea de „act de inspecție”.

15. Potrivit autorului excepției, prevederile contestate contravin dispozițiilor articolelor 4, 8, 20, 23, 34, 46, 53, 54, 72 și 102 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

16. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

17. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Guvernului, în speță a Legii nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016, ține de competența Curții Constituționale.

18. Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, fiind ridicată de către avocatul Vasile Nicoară, în dosarul nr.3-859/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, este formulată de subiectul abilitat cu acest drept, în temeiul articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

19. Curtea reiterează că prerogativa de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit.g) din Constituție, presupune stabilirea corelației dintre normele contestate și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației

acesteia și de pertinența prevederilor contestate pentru soluționarea litigiului principal în instanțele de judecată.

20. Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie textele „*la cererea declarantului*” și „*de a declara recurs fără penalizare*” din alin.(5) și „*la cererea scrisă a declarantului*” și „*în termen de o lună*” din alin.(6) ale articolului 8 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și punctele 32, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016.

21. Curtea observă că autorul excepției susține că prevederile contestate contravin articolelor 4, 8, 20, 23, 34, 46, 53, 54, 72 și 102 din Constituție.

22. Curtea menționează că Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal stabilește modul de formare și de aplicare a tarifului vamal la mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova, regulile de supunere a acestora taxelor vamale, precum și metodele de determinare a valorii în vamă și a țării de origine a mărfurilor.

23. Examinând prevederile art. 8 alin. (5)-(6) din legea menționată, Curtea constată că în cazul în care persoana cu funcții de răspundere a autorității vamale adoptă decizia privind imposibilitatea de a accepta valoarea în vamă a mărfii anunțate de declarant, autoritatea vamală, la cererea declarantului, îl înștiințează în scris, în termen de o lună, despre motivele neacceptării valorii date, oferindu-i acestuia posibilitatea de a declara recurs fără penalizare.

24. Astfel, în partea ce ține de alegațiile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la obligația autorității vamale de a aduce la cunoștința declarantului toate motivele deciziei luate doar la cerere, Curtea reține următoarele.

25. Potrivit art. 10 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă.

26. De asemenea, același articol stabilește că principala metodă este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit.d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

27. În același timp, Curtea constată că pct.34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor prevede că în cazul în care metoda tranzacției nu poate fi acceptată organul vamal **informează declarantul** despre necesitatea prezentării informațiilor suplimentare sau dreptul de a declara valoarea mărfii prin aplicarea altor metode.

28. În cazul în care declarantul prezintă informații incomplete sau nu le prezintă în termenul stabilit, acesta **este informat suplimentar**, în termen de cel mult o zi din momentul prezentării actelor și/sau informațiilor, dar cu cel puțin o zi înainte de expirarea termenului prevăzut de art. 199 din Codul vamal.

29. Astfel, Curtea observă că autoritatea vamală **este obligată să informeze declarantul despre imposibilitatea aplicării unei metode de determinare a mărfii în vamă**. În același timp, declarantul are dreptul de a solicita, în scris, prezentarea motivelor.

30. Prin urmare, Curtea reține că dreptul declarantului de a solicita organului vamal motivele deciziei de neacceptare a valorii mărfii în vamă *a priori* nu poate constitui o încălcare a articolului 34 din Constituție, care garantează dreptul la informație.

31. În același timp, Curtea constată că și Acordul privind aplicarea Art.VII al Acordului general pentru tarife și comerț (GATT 1994) stabilește că „**La cererea sa, importatorul va fi informat în scris asupra valorii în vamă determinate [...] și asupra metodei utilizate pentru determinare**”.

32. În partea ce ține de încălcarea accesului liber la justiție, garantat de articolul 20 din Constituție, și a cerințelor de calitate a legii, cerute de articolul 23 din Constituție, prin instituirea textului „*posibilitatea de a declara recurs fără penalizare*”, Curtea menționează că noțiunea „recurs” constituie o cale de atac asupra hotărârilor judecătorești și nu poate fi exercitată în privința actelor cu caracter administrativ. În același timp, aplicând prevederile legale în ansamblu, deciziile cu caracter administrativ ale organelor vamale pot fi supuse controlului judecătoresc.

33. Astfel, potrivit art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

34. De asemenea, art. 7 din Legea cu privire la tariful vamal statuează că în cazul în care nu este de acord cu decizia autorității vamale referitoare la valoarea în vamă a mărfii **declarantul poate ataca această decizie în modul stabilit de legislație atât în fața autorității vamale, cât și în fața instanței de judecată**, fără penalizare.

35. Prevederi relevante privind atacarea actelor administrative, acțiunilor sau inacțiunilor organelor vamale și ale colaboratorilor vamali sunt inserate și în Codul vamal (articolele 285, 287, 288, 297, 298).

36. Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituție, examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia, de facto, își întemeiază în speță pretențiile pe modul de determinare de către organele vamale a valorii mărfii în vamă.

37. Or, autorul însuși susține că valoarea în vamă a mărfii a fost stabilită în baza unor acțiuni „arbitrare” și prin ignorarea caracterului subsidiar al metodelor de determinare în vamă a valorii mărfii.

38. Curtea reține că aceste argumente nu pot constitui veritabile critici de neconstituționalitate, iar problemele invocate privind stabilirea, în speță, a valorii mărfii în vamă contrar prevederilor legale urmează a fi soluționate în instanța de judecată.

39. În partea ce ține de prevederile Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016, Curtea constată că alegațiile autorului, în esență, vizează aceleași argumente expuse și în raport cu prevederile legii, și anume modul de informare a declarantului de către autoritățile vamale.

40. Totodată, deși autorul susține că Regulamentul operează cu noțiunea de „act de inspecție” care nu se regăsește în textul Legii cu privire la tariful vamal, Curtea observă că Regulamentul la pct. 9 operează și cu noțiunea de „decizie”, similar prevederilor legale. În același timp, Curtea reține că aspectele de contrarietate între noțiuni urmează a fi înlăturate prin operarea modificărilor de rigoare.

41. În temeiul celor expuse supra, Curtea reține că sesizarea nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale și al pct. 28 lit. d) din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate:

- a textelor „*la cererea declarantului*” și „*de a declara recurs fără penalizare*” din alineatul (5) și a textelor „*la cererea scrisă a*

DECIZIE DE INADMISIBILITATE A SESIZARII NR. 151G/2017
(MODUL DE DECLARARE A VALORII MĂRFII ÎN VAMĂ)

declarantului” și „în termen de o lună” din alineatul (6) ale articolului 8 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal;

- a punctelor 32, 34 și 36 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15 august 2016,

ridicată de către avocatul Vasile Nicoară, în dosarul nr.3-859/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Tudor PANȚÎRU

*Chișinău, 15 decembrie 2017
DCC nr. 127
Dosarul 151g/2017*